

telser, der ere forbundne med Forfremmelse. For at raade Bod paa de uheldige Forhold, som denne Bestemmelse medfører, søgte Krigsministeriet ved et til 2den Behandling af Finantslovforslaget for Finantsaaret 18^{69/70} stillet Vædringsforslag (Jfr. Tillæg B til Rigsdagstidenden, Ord. Samling 1868—69, Spalte 155—158) at faa Bemyndigelse til at lade udbetale til Officerer, andre militære Embedsmænd og Bestillingsmænd samt Underofficerer af Sergentsklassen og Eigestillede, naar de forflyttedes samtidig med, at de forfremmedes, en efter Omstændighederne afpasset Godtgjørelse for den dem muligvis paahvilende dobbelte Leieforpligtelse.

I sin over Finantslovforslaget afgivne Betænkning udtalte Folkethingets Finantsudvalg, at det ikke kunde anbefale Forslaget som stridende imod Lønningslovens Bestemmelser, og Forslaget blev derefter ved 2den Behandling forkastet og ikke senere optaget.

Medens Ministeriet dengang med den ovenfor nævnte Bestemmelse i Lønningsloven for Die mente at burde indskrænke sig til kun for en Del at søge Ulemperne ved Bestemmelsen fjærne, navnlig ved at faa den Berettigelse kaldt til Live igjen, som de ovenfor nævnte Embedsmænd m. Fl., forinden Lønningsloven traadte i Kraft, havde havt til, ogsaa naar en Forflyttelse var forbunden med Forfremmelse, at faa Kvarterpenge, forsaavidt de i den Garnison, hvorfra de flyttede, havde indgaaet Leieforpligtelser, saalænge indtil disse efter lovlig Opfyldelse kunde hæves, har man nu, da Lønningsloven foreligger til Revision, troet at burde søge Bestemmelsen i sin Helhed hævet.

Til den Betragtning, der blev anført til Gunst for ovennævnte Vædringsforslag, nemlig at Omkostningerne ved en Forflyttelse ofte ere saa betydelige, at Vedkommende ikke i et længere Tidsrum vil komme til at nyde Gavn af den af ham ved Forfremmelsen opnaaede Lønningsforhøielse, her endnu føies den, at iøvrigt ensstillede Embedsmænd paa Grund af den omhandlede Lovbestemmelse midlertidig kunne blive meget ulige stillede i pekuniær Henseende. Den, som af tjenstlige Hensyn forflyttes samtidig med, at han for-

fremmes, stilles under langt ugunstigere Vilkaar end den, som forfremmes og ligeledes af tjenstlige Hensyn fremdeles forbliver i sin Garnison, idet hin uden Godtgjørelse maa afholde alle med en Flytning forbundne Udgifter, medens der i saa Henseende aldeles intet Krav vil blive stillet til denne. Uligheden mellem saadanne to Forfremmedes Vilkaar er iøvnesaldende og kan være meget betydelig, og til en saadan Ulighed maa det vistnok erkendes, at der ikke foreligger nogen som helst Grund. Først naar Forholdet ordnes saaledes, at der tilstaas Flytningsgodtgjørelse ogsaa ved Forfremmelser, vil Uligheden blive hævet.

Ved Finantsloven for 1869—70 blev der bevilget en Forhøielse af det tidligere tilstaaede Beløb til Flytningshjælp, for at denne ogsaa kunde udredes til Personer af Hæren, som beordredes til i deres Garnison at indflytte i eller udflytte af et anvist Kvarter. En udtrykkelig Bestemmelse herom, der tillige er foreslaaet gjort gjældende for Officersaspiranter og Intendantaspiranter, er optagen i Forslaget.

Til § 47.

Bestemmelsen om Dagpenge for Officersaspiranter og Intendantaspiranter ligesom Bestemmelserne i §§ 53 og 58 om Kantonnementsstillæg og Felttillæg for de samme Personer ere blevne nødvendige ved det ny Hærslovsforslag.

Til § 61.

Foruden at man i denne § har samlet alle de nugældende Bestemmelser om Feltudrustningshjælp og i Genhold til Hærslovsforslaget har medoptaget Officersaspiranter og Intendantaspiranter, har man tillige foreslaaet en Feltudrustningshjælp for Sergenter, Oversergenter og Eigelønnede, idet der for Mænd i disse Stillinger ved indtrædende Krigsbereidskab vil være Udgifter nødvendige, som de ikke ville kunne udrede af deres Lønning.

Til § 62.

Bestemmelsen i Loven om Felttillæg m. m. ved Hæren § 14, sidste Stykke, er i denne §'s sidste Stykke begrændset til kun at gjælde